

1947-12-26

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Johannes Nicolaj Brønsted
(Magisteren), som var gift med Louise,
Alhed Larsen, Astrid Warberg-
Goldschmidt og Johanne Larsens
søster, døde 17. dec. 1947.

De mortuis nil nisi bene er latin for 'om
de døde (skal man) kun (tale) godt'.

Den oprindelige græske formulering
er mere direkte: Tal ikke ondt om de
døde (Diogenes' Laërtius 1.70). (Kilde:
Lex.dk).

Sender's location:

Lindøgaard

Sender info (seal, address, etc.):

Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Recipient's location:

Hareskov, Bakkevej 12

Recipient info (Transcript, Inscription,
etc.):

Adressen er skrevet på kuerten

Mentioned people:

Edel -

Ena -

Bodild Branner

Frits Branner

Johannes Nicolaus Brønsted

Louise Brønsted

Thora Cohn

Adolph Larsen

Alhed Larsen

Andreas Larsen

Elena Larsen

Erik Larsen

Grethe Larsen

Jeppe Andreas Larsen

Johan Larsen

Johannes Larsen

Lise Larsen

Marie Larsen
Martin Larsen
Else Larsen, Andreas Larsens kone
Christine Mackie
Pernille Marrayat
Axel Müller
Leo Swane
Ane Talbot
Gunnar Tinesen

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0655

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej 12

Hareskov

[Skrevet af ukendt: måske Laura Warberg P]

14-3-2007.

21-6-2000

BWP.

[På kuvertens bagside:]

Lindøgaard Dræby St. Fyen.

[I brevet:]

Lindøgaard Fredag 2den Juledag 1947.

Kære lille Dis!

Det er bleven til en meget stille 2_den_ Juledag: Manse og Peter er paa Fiskeri (Bøsse med) med en Fisker-Ven i Kjerteminde, Marie er lige taget til Kjerteminde i en Lejebil, Rutebilen gaar først langt ud paa Natten, omtrent, og hun vil derud for at kunde følge Slagets Gang lige fra Morgenstunden paa Fødselsdagen. Las med Familie skal ned paa Raadhuset Kl. 10 for at blive udnævnt til Æresborger. Agraren er nede at malke, Edel har et og andet for, saa jeg er mutters alene og her er en salig Ro og Fred, hvor længe den vil varer maa Tiden vise.

Lad mig allerførst sige dig saa mange mange Tak for din indholdsrige Pakke. Først og fremmest dette pragtfulde Brevpapir, som hermed indvies, mit pæne Papir er netop paa Hældningen, der er vist kun et enkelt Ark tilbage, saa jeg er mægtig glad ved det og siger dig saa mange Tak. Bøgerne til Mandfolkene skal jeg sige saa mange Tak for. Jeg læste den til Manse en af de sidste Aftner inden Jul, jeg skal love for, den er spændende. Og saa alle Lækkerierne! Tænk at have faaet Risengryn til Huse! Og Rosiner og Bolsjer og saa de dejlige Cerutter og den store fine Mavebæltecigar – det var vel nok Herligheder.

I mit lange Julebrev til dig, tvang jeg mig selv til ikke at skrive alt for meget om Lugge, men jeg var glad ved, at du skrev saa meget om det til mig, det var jo dog det, som opfyldte os begge. Og synes du ikke, at det var – er – svært at være saa langt borte og ikke kunne følge med i Enkelthederne. Christine hørte jeg dog fra et Par Gange, men kun ganske korte Breve. Jeg ringede Dagen efter til Kjertem. (jeg mener Dagen efter Begravelsen) Jeg talte kun med Las, de andre var i Byen, men han fortalte mig dog lidt om det; var det dog ikke kækt af Las paa 80 Aar at tage derover? Og da Puf kørte Rie herud Juleaftens Efterm. fortalte han mig en Del, ogsaa lidt om

Præstens Tale, som Puf fandt god. Men nu faar jeg forhaabentlig den Glæde at være sammen med Christine i Morgen, det er i hvert Fald Planen, at hun skal komme til Fødselsdagen Lysse tager hende og SkriveSwane med i sin Bil, naar han og Bimse kører over. Hun ved, om Luggen har nogen Planer for sin Fremtid. – Der er nu mange, Dis, som har holdt af Magisterens [”s” i slutningen af ordet overstreget]; Peter siger, at Lysse holdt saa umaadelig meget af ham Bodild Branner skrev det samme; Fritz har taget sig det saa nær – Las, Puf, Christine. Jeg har

2

været lidt forbløffet over saa komplet udeltagende Marie har været, ja næsten lidt forbavset over at se og mærke min Sorg. Det eneste hun egentlig fæstede sig ved, var det uforsvarlige i, at Las tog derover til Begravelsen; det blev næsten til en personlig Fornærmelse paa Lases Vegne over, at Magisteren var død!! Overdrivelse selvfølgelig; men jeg blev nu lidt underlig over at høre hende fordybe sig i Magisterens utitalende Egenskaber og jeg tænkte: de mortuis nihil bene. Hedder det Ord ikke saadan? det mener jeg dog; jeg saa det forleden et Sted i en Historie helt anderledes, det endte paa bonus, og Ordet for De døde saa ogsaa helt anderledes ud. Spørg Axel! Der var heller ingen rigtig Glans – for mig altsaa – over Juleaften, som fejredes i Havestuen, jeg havde pyntet Juletræet, Peter havde dog lavet Julestjernen, den gamle maatte absolut siges at have udtjent, den havde ogsaa mange Aar paa Bagen. Jeg syntes jeg havde faaet det lille Træ rigtig fint og festligt i Aar; vi kan jo kun have smaa Træer, selv om det [”om det” indsat over linjen] naar helt op til Loftet; Lys havde vi nok af, Stjærnekastere ogsaa, saa det [”det” indsat over linjen] straaled smukt nok, og Net og Hjerter var frisklavet i Aar. Aldrig har her været saa mange Gavepakker som i denne Jul; Peter og Ena var her jo ogsaa ud over det sædvanlige Mandtal, og hvad Peter fik var ganske fantastisk, han sagde ogsaa den ene Gang efter den anden: Jeg har aldrig faaet saa mange Julegaver før. Ogsaa den lille Ena var tilfreds med sine. Juledags Eft. fik vi Visit af Tinge og hans Svoger Gunnar samt lille Lise, der skulde sige Tak for Gaverne, navnlig for Dukken fra os her. De sagde, hun var blevet helt forstenet af Betagelse, da den blev pakket ud. Om Aftenen, da de var kommen i Seng sagde Tinge til hende, om hun ikke snart kunde tie stille, nej, for Dukken skulde have ved den anden Side ogsaa, og saa sagde hun ned til Dukken ”hvordan er det du ligger og fedter med det” – man hører stadig Gretes forskellige Ytringer gaa igen i Lises Mund. Hun er en forfærdelig pudsig Unge. Julegaverne – jo, jeg synes det er en utrolig praktisk Maade med Indpakningen; der er intet med at det og det ikke maa ses, for det er

altsammen skjult under det fine Papir; vi faar heller ingen Uorden af den Grund, Papirer lægges straks fint sammen og samles i en Stabel og Baandene i en lille Bunke, som kommer i deres snart mangeaarige Æske, som har sin Plads i Julekassen. I Aar havde jeg saa meget Indpkningspapir, at jeg ikke nær brugte det op, skønt vil ["I" i slutningen af ordet overstreget] alle pakker Gaver ind med det; jeg har aldrig behøvet at købe Julepapir. - Tak for de smaa Skitser til din Børnebog, den er nok bleven nydelig og lille Nille salig; det er helt overraskende at du pludselig er bleven bildende Kunstner.

Du spurgte mig, om jeg syntes det var rigtigt, at du ikke tog til Begravelsen. Ja, for det første havde du vel daarligt kunnet taale det for din Bronchitis, men ellers – jeg ved det ikke, Dis, jeg har tumlet med det og spekuleret paa, hvordan Lugge ville føle det, men er ikke kommen til noget Resultat. Lad os haabe, at det du valgte var det rigtigste.

[Skrevet langs højre kant paa s4:]

Lørdag

I Dag er det altsaa den store Dag i Kjerteminde! Jeg havde i Aftes en af mine ikke usædvanlige Søvnløshedsanfald, hørte saa Klokkerne sla 2, men da ikke halv 3. – Kl. 5 vaagnede vi ved at en Bil kørte ind i Gaarden – Lysse og Bimse:

[Skrevet på hovedet øverst på s. 4:]

min første Tanke var: så kommer Christine ikke, men ingen af dem havde tænkt paa at spørge Lysse om, hvordan det hang sammen, men jeg er da forberedt paa, at jeg saa ikke faar hende at se og det havde

[Skrevet på venstre kant på s. 4:]

jeg dog saadan glædet mig til. – Jeg laa og fulgte Slaget Gang, hørte Manse gøre Ild, kalde paa Peter og sætte Madvarer frem for dem; naa, jeg fik da sovet fra 8-10, saa nu gaar den vel. Lys. og B. har vel skiftedes til at køre og sove!

[Skrevet langs venstre kant på s. 2:]

Jeg saa dem altsaa slet ikke, hvad der ikke gjorde noget, ieg har jo aldrig været ovenud indtaget i Bimse. Hvis Chr. ikke kommer bliver jeg altsaa den eneste Repræsentant for Alheds Familie

[Skrevet på hovedet øverst på s. 2:]

Naa, saa slutter jeg af, lille Dis. Du kan tro, det er mig en stor Glæde at faa saa gode Breve fra dig Endnu en Gang Tak for Pakken, Hilsen til Jer begge, din Junge.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Lindøgaard

Freitag 2^{den} Juledag 1747

Kære lille Sis!

Det er bleven til en meget stille 2^{den} Juledag: Mause
og Peter er paa Fiskeri (Basse med) med en Fløker - Væ i
Kjællermunde, Marie er lige taget til Kjøbenhavn i
en Lejebil, Rude bilen gaa først langt ud paa Natten,
antrent, og huer vil derint for at kunne følge Skizets
Gang lige fra Morgenstunden paa Fædelsdagen; da
mit Familie skal net paa Raadhuset Kl 10 for at
blive indvænet til Bresborger. Agraven er med
at malke, Edel har et g andet for, saa jeg er smit-
tes alene, og her er en salig Ro og Fred, hvor længe
den vil varer maa saa Tiden vise.

Lad mig allersidst sige dig saa mange mange
Tak for din indbalds rige Takke. Først og fremmest
dette pragtfulde Brevpapir, som hermed indvies,
mit gamle Papir er netop paa Haldningen, der er
int kan et enkelt Ark tilbage, saa jeg er meget
glad net det g, siger dig saa mange Tak. Bøjerne
til Mandfalkene skal jeg sige saa mange Tak for.

vedet lidt forbløffet over saa komplot udelta-
gende Marie har været, ja næsten lidt forbauset
over at se og mærke min Borg. Det eneste hvem eg
lig passede sig net, var det uforvarende i, at Leo
dog derover til Bevaerelse, det blev næsten til en pe-
sonlig Fornærmelse paa dases Vegne over, at Magisteren
var det!! Overdrivelsen selvfølgelig, men j blev nu
lidt underlig set at høre hende jodlyke sig i Magisterens
ens ubilltalende Egenkabte og j tænkte: de smertelie
nihil bene. Hedder det Ord ikke saadan? det
mener j dog, j saa det forelevet et Sket i en Historie
helt anderledes, det endte paa bonus, og Ordet for
de døde saa og saa helt anderledes net. Jörg Axel!
Der var heller ingen rigt, Glans - for mig altsaa - over
fuldeften, som fejedes i Haverstien, j havde
pyntet felletræet, Peter havde dog lavet Julestjerne,
den gamle maatte absolut siges at have lidt tjent,
den havde ogsaa mange Kar paa Bagen. j syntes
j havde faaet det lille Tøse rigtig, Jule og Julest
i Kar, vi kan jo kun have Småa træet, selv om
helt og til Læstet. Syg havde vi nok af, Hjærnekar-
tere og saa, saa straalte ommeget nok, og Hel og Hjær-
ter Kar friblandt i Kar. Aldrig har her været saa mange
Gavepakker som i denne Jule, Peter og Eva var blev
jo ogsaa net over det satværdige Mandtal, og hvad Peter
fik var ganske fantastisk, som sagt og saa den ene

